

ВЕЛИКА СРБИЈА

LA GRANDE SERBIE

БРОЈ 10 лепта

Уредни одбор

БРОЈ 10 лепта

РОЂЕНДАН ЊЕГОВОГ ВИСОЧАНСТВА

4. децембра 1917. године

Данас је велики народни празник: рођендан Његовог Височанства Наследника Престола Александра.

Цео наш народ узима учешћа у прослави овога свечаног дана, рођендана Узвишеног Слављеника, који је био и остао, и у часоцима славе, понос и нада свих трију племена народних.

Никада, можда, није се јаче испољила неразводност веза између једног народа и изабраника његових, као што је сада случај са српским народом и његовом Династијом; а нема примера, да је Династија делила и добра и незгоде са својим народом, као што се данас српски народ својом Династијом може похвалити. У том делењу данашњи Узвишени Слављеник, ишао је, уз Свога Великога Оца, до самоодрицања.

Дани славе и поноса српског народа лаворовим венцем ките главу Наследника Престола. Он је водио наоружани народ из борбе у победу, као што га је водио са победом до историјске Славе части и поноса. Борбе за ослобођење вековних робова биће у историји народној забележене златним словима; на челу записа стајаће крупним писменима исписано име младога Војда народног. Судбина то додељује само својим изабраницима.

Будућа поколења још више ће се задржати на незапамћеном отпору и жилавости нашег народа у борбама за слободу и уједињење његово. Херојска дела садашњег поколења служиле примером нара-

штајима. Таква дела воде у бесмртност. А и ту је Он, Изабраник Народни, био први међу првима.

Делио је добро с народом, подносио је патње и невоље пред народом, с народом је свуда и на сваком месту бивао, с народом и за народ све је радио. С правом се може назвати Вожд народни, јер је ишао путем, који Му је Његов народ обележио. Пошао је стопама Свог Великог Оца, чије је највеће задовољство у томе, што је прави народни Краљ, окрунисани председник републике. Цео и по целом свету раштркани народ сматра Га сада будућим Краљем уједињене Краљевине Срба - Хрвата - Словенаца. А то је могла изазвати само неизмерна љубав народна. По томе је Он и Изабраник народни; по томе је и понос и нада његова.

Дом Узвишеног Слављеника постаје данас храм народни, у коме, духовно окупљен народ, сватри племена и из свих крајева, приноси топле молитве Промислу, да му очува и подигне Веру и Наду његову. Хрват, Словенац и Србин, и онај у ропству, као и у поробљеној Србији, и онај у пријатељској туђини, као и у рововима, има данас једну жељу, приноси Богу само једну молитву: да му очува и поживи младога Војда, будућег Краља Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца, Његово Височанство Наследника Александра.

Молитвама целог троименог народа придружимо, уз непоколебљиву оданост и пода-

ничку верност, и ми своје, искрене и топле молитве, изражене општим клицањем:

Да живи Његово Височанство Краљ Петар Први!

Да живи Узвишени Слављеник, Његово Височанство Наследник Престола Александар! Да живи цео Краљевски Дом!

ПОЛИТИЧКЕ ВЕСТИ

Цирих, 4. — Аустријски министар санитета, Хробошевски, дао је оставку на свој положај услед држања аустријске владе у питању Пољске. Министар је изјавио, да он, као представник рутенског народа, не може остати у кабинету, који је одобрио анексију источне Галиције новој пољској држави.

Рим, 4. — У италијанском парламенту г. Орландо је изјавио ватрне поздраве славним трупама, које су ослободиле Јерусалим.

Лондон, 4. — Савезници чекају резултате Уставотворне Скупштине да би признали закониту владу, која би могла представљати руски народ.

Вашингтон, 4. — Америка намерава, да Савезници наименују једног врховног команданта, који би дириговао операцијама на свима фронтovima.

СТРАНА ШТАМПА

Борбе у Италији

Газета дел Паоло: »Партија, која се одиграла од капиталног је интереса. Наши војници знају да је судбина отаџбине у њиховим рукама.«

Трибуна: »Огорчена борба, која се мора сматрати као почетак новог развоја непријатељске офанзиве и ставља се између Бренте и

Пиаве. На овој тачки непријатељ покушава максимум својих напора. Пријатно је констатовати, да се ми одупиремо херојски непријатељу. Наши противнапади су снажни, наше напредовање методско и сигурно. Ми смо дошли у најкритичнију фазу акције.«

Месађеро: »У очекивању развоја операција, ми можемо рећи, да смо победили у првој битци и да смо надвладали узбуђење, изазвано поразом на Сочи.«

Влада Клемансоа

Форверц: »Г. Клемансо у својој програму одриче се остварења друштва народа, које је раније било један од циљева Споразума. Чврста воља да се настави рат није се могла боље потврдити него изјавама г. Лојда Џорџа и Клемансоа. Док ова два човека буду имали поверење својих парламентарних, има мало изгледа на мир са западом.«

Америка и рат

Њујорк Ворлд: »Америка не покушава да се држи аутократски. Американци не уображавају да могу диктирати боље рат и да су способнији за дирекцију, они хоће да сарађују, а не да диктују. Американци се диве вођењу рата од стране Енглеске и Француске. То не значи, да ми нисмо уочили учињене погрешке, али ми схватамо, да су оне неизбежне.«

Аустрија хоће колоније Рајхсност: »На конференцији мира, ми ћемо имати права да тражимо бар делимичну одштету за претрпене штете и пустошење наше територије. Као одштете ми нећемо тражи-

ти, да нам велике и мале непријатељске државе уступе један део својих страних колонија.«

АМЕРИЧНИ О СРБИЈИ

Поводом једне забаве

Амерички Југословенски Социјет, који је постао стапањем Хрватског Социјета, Хрватске Заставе и Словенског Света, доноси овај чланак:

»Дивно држање наше Србије, Пијемонта нашег југословенског, у овом великом светском рату, поред улоге коју је одиграла у балканским ратовима, задобило је нашем народу великих симпатија и много поштовања у културном свету. Енглеска и Француска јавност, — ова последња нарочито, — дала је сву силу доказа истинске симпатије према Србији и нашем народу.«

Ни ова велика република не заостаје у том погледу за племенитом Француском и гордим Албионом. Нарочито у последње време интересовање за Србију у Сједињеним Државама рапидно расте, колико у званичним круговима, толико и у јавном мишљењу. Амерички дневни листови и ревије све чешће доносе симпатичне написе о Србији и нашој ствари. А нису ретка ни предавања о нашем народу у разним клубовима и другим политичким друштвима....

Прошле недеље њујоршки женски одбор Српске Народне Одбране имао је забаву у корист српске ратничке сирочади. Забаву је почастио својом посетом и поглавица епископалне цркве, архиепископ Др Дарлингтон. У свом говору, пуном похвала херојској нашој Србији, просветлени господин архиепископ са дивљењем је говорио о нашем седом Краљу, који је херојски делио са својом војском и зло и добро и који сада, заједно са бесмртном нашом армијом,

чека срећни онај час, када ће се победоносно повратити у лепо наш Београд, обновљену престоницу уједињене државе Срба—Хрвата—Словенаца.

Да би дао видна израза, колико он и његов клер поштују и цене Српски Народ, архиепископ Дарлингтон, објавио је, да ће у месној епископалној саборној цркви бити одржана служба божја на дан Св. Андрије — Крсно име јуначког нашег Краља, о чему ћемо читаоце накнадно извести, како би што већи број наших људи присуствовао тој значајној свечаности. По начину, на који је говорио о српском обичају — Крсном имену — види се да је овај протестански просветитељ добар познаваца нашег народа.

Истом овом приликом изашао је пред српску публику и 82-го годишњи старац др Кетлин, угледни А-

меричанин и ветеран грађанског рата. Он је са заносом говорио о нашој мајци Србији, говорио топло и с осећањем истинског пријатеља нашег народа. Рекао је, како се интересује за Србију и њене саплеменике и како је читао нашу историју, која је пуна патње, али и славе, као ма која друга. Тачно је схватио улогу Србије у садашњости и прошлости. Рекао је, да је Србија била она, која је спасла хришћанство, не само Европи, него и Америци, од турских најезде, и да се то не сме заборавити. Свој одушевљени говор завршио је изразивши чврсту наду, да ће Србија извршити свој аманет констански просветитељ добар познаваца нашег народа.

Овакве појаве могу нас не само веселити, него још и крепити у нади за остварење наших идеала.

Чика Ђока

СА СРПСКОГ ФРОНТА

— Из мојих бележака —

У том нешто зашуститозго. Помислих: ево је... То беше бугарска »мина«. Ужасан тресак разлеже се лево од нас на падини »Безименог љувика«. Висок бео стуб дима диже се у вис. Тренутак за овим још неколико експлозија проломише ваздух. Противници се завадили. Пажња свију ровова за тренутак окренута на ту страну. Тренутна пауза, а затим неколико муњевитих фијука кроз ваздух и рафал експлозија. У сваку се умешали наши пољаци са положаја. Требало је казнити минофрљаче. Наше тобије, увек на опрези, а снабдени брдима пројектила, на сваки непријатељски метак обасривају рафалом бугарске ровове.

Шта, зар се ви усуђујете да бацате мине на наше ровове! — Као да стра-

ховито грмну ред експлозија у и око ровова непријатељских. —

Тако наше тобије, јер је код нас неограничен кредит за утрошак муниције...

Бомбу — довикује водник оном војнику што је чекао да избаци из пушке на ровове »Усамљеног љувика«.

Так — шшш... чу се пуцањ пушке. Једна светла ливнија, бацајући искре од запаљење бомбе, подиже се у луку изнад наших главна високо ка рововима, по ви се према врху а затим прасак бомбе разлеже се горе....

Добро је — рече неко....

У рову смо, на падинама Усамљеног љувика. Ту су ровови врло близу. Између наших и непријатељских размак је 25—40 метара. Из ровова чује се јачи кашаљ или разговор...

Сваке вечери — вели ко-

ПИСМА ИЗ СРБИЈЕ

Обвезници из Ужица и округа учичког имају карте из Србије, па треба да јаве своје адресе Сими Јанушевићу, чиновнику Обавештајног Бироа у Солуну, с позивом на број карте:

- 852. Јовичић Спасоје,
- 747. Јовичић Стеван,
- 767. Јовићевић Божо,
- 1030. Јовићевић Милић,
- 365. Јојић Комен,
- 366. Јојић Милоје,
- 367. Јојић Срето,
- 369. Јојић Владимир,
- 911. Јовановић Марко,
- 763. Јовановић Софроније,
- 486. Јовановић Љубомир,
- 195. Јовановић Милош,
- 209. Јовановић Јован,
- 167. Јовановић Љубомир,
- 170. Јовановић Тома,
- 840. Јеремић Милко,
- 822. Јефтић Јовиша,

- 906. Јеличић Миленко,
- 924. Јеличић Станислав,
- 904. Јевђевић Ранко,
- 905. 760. Јелић Периша,
- 824. Јеличић Станиша,
- 727. Јездовић Драгомир,
- 588. Јечменић Јовица,
- 624. Јелић Периша,
- 626. Јеринић Милко,
- 471. Јечмица Јовица,
- 109. Јеремић Раденко,
- 533. Јанковић Стојадин,
- 566. Јанковић Радомир,
- 1090. Јаковљевић Марко,
- 1054. Јовановић Марко,
- 1141. Јовановић Обрад,
- 499. Михаиловић Милутин,
- 504. Михаиловић Живко,
- 329. Митровић Петар,
- 345. Мирковић Михаило,
- 590. Мијовић Добривоје,
- 1680. Милошевић Светислав,
- 1681. Милошевић Милорад,
- 1610. Милошевић Милош,
- 655. Милошевић Милета,
- 660. Милошевић Драгољуб,
- 1275. Миловановић Сима,

- 1430. Миловановић Љуба,
- 356. Милићевић Мијат,
- 362. Милићевић Љуба и Светозар,
- 363. Милићевић Светозар,
- 1486. Милићевић Младен,
- 463. Миливојевић Милош,
- 41. Матијасевић Вилман,
- 1349. Марковић Вељко,
- 180. Марковић Петар,
- 179. Марковић Драгомир,
- 172. Марковић Теофило,
- 1665. Максимовић Милан,
- 233,245. Максимовић Радосав,
- 1596. Максић Велимир,
- 1777. Митровић Милван,
- 1878. Мијушковић Михаило,
- 1849. Марковић Богић.

ПОШТА ЗА СРБИЈУ

— Никола Бокић, П. Бр. XX, моли Благоја Хаџипавловића у Соко Бањи, да извести његову фамилију у

селу Дуго Поље, да је жив и здрав, и моли извештај о њима. То исто моле Љубомир Милошевић и Владимир Милутиновић, који ма треба јавити на исти број поште.

— Живко и брат му Миленко Радосављевић, митр. одел. П. Бр. 88, моле грађане вароши Прокупља, да извести њихове фамилије да су здрави и добро. Исто тако да извести фамилије да су здраве и добро: Ранџел Цветковић; Јонча, Васа, Гаврило и Саватије Антонијевић, Тодор Веселиновић, Цветко Стојановић, Јован Миладиновић, Љубомир Цветковић; Димитрије, Михајло и Никола Стојковић; Младен Симић, Антоније Радивојевић са Николом и Стојадином из Мале Плана и Дреновца. Моле сви за извештај о својима.

— Каплар Ђорђе Г. Стефановић, митраљ. одел. П. Бр. 88, извештава свог оца Гигу Стефановића Вележанца из Призрена да је жив и здрав са Лукиним братом Анђелком.

— Никола Ђ. Васић, поткивач из Пирота П. Бр. 999 извештава оца Беду Костића, јену Љубицу, децу Добро-саву, Бошка, Душанку, као и осталу фамилију, да је здраво као и Јова шурак, Панта Стануловић, Сава Ж. Живковић из Пирота, Јосиф Матић са братом из Велике Лукање, среза нишавског. — Радојко И. Бранковић наредник стражарске чете 1 батаљона, п. бр. 414, извештава свог таста Илију Д. Одерковића у село Ви-тежево, среза Ресавског, округа Моравског, да је жив и здрав, и жели извештај од куће.

Такође су живи и здрави од Витежеваца, и желе извештаја од својих и то: Тодор и Радосав синови Траила Пауновића, Јован Томе Пушњака; Мика Пушњака; Сава син Илије Пушњака; Јован Илије Вукића; Јован Радосава Пицана; Петар М. Одерковића; Бор-жени Ј. Траиловић; Костадин И. Траиловић; Илија А. Траиловића; Живан Дим. Г. Перића; Живан П. Илића; Лека Ралчић; Петар П. Радуловића; Јован син Милосав Чикана; Милан Л. Томића; Јован син Петра Н. Петковића; Тома Л. Станојевић; Тома Ж. Стојановића; Јанко и Вујца Трандафиловића; Јован Л. Николића и Петар Ј. Тодоровића; сви из Витежева среза Ресавског, и Јанко А. Бошковић с братом — Породинци.

— Милоје П. Ђурић, кави петан п. бр. 56, извештава своју породицу у селу Штубину—Неготин, Крајина, да је са сином Радомиром здраво и да о њему не брину. Моли да се јави кад су новац примили.

— Миладин Стануловић, п. бр. 999, извештава мајку Тону и жену у селу Крупцу, округу Пиротском да је жив и здрав са Милијом Вељковићем из села Боровца и моле за одговор. — Првуд Првуловић, рековален, одељење, Воден, извештава Радула Николића из села Припа, среза Зајечарског да је жив и здрав као и Калин Првуловић, Димитрије Николић, Лазар Николић, Тодор Стојковић, Тодор Тодоровић, Груја Радуловић, Првуд Васиљевић, Михаило Димитријевић, Трајило Ристић,

мандант — овде непријатељ довикује, баца новине, карте... Наши одговарају митраљезом, бомбом. Ту има аустројских војника: Хрвата, Личана, које употребљавају или, боље рећи, желе употребити, као лоцере. Али им код нас не пали тај барут. Ту пре неки дан, један наш Југословен довикнуо је једном таквом: Зар се тако служи ослобођењу и уједињењу Југославије?!

«Туи — одговара му — лоцера — рекао бих ти нешто, али слушају Бугари... Да, да — приметих ја — крв није вода...»

Од два дана на овамо не чују се га довикивања. Изгледа да су се наши непријатељи преварили у рачуну — каже командант — боје се да не излете «лоцери» из кафеа. Они су смењени...

Месец је пуном светлошћу обасјао цео крш. Положаји и линије ровова видели су се као на дану. Само у јаругама, иза високих стена, у линије ровова сенке су падале те је контраст између светлости и сенке био тако јак, да је у тим сенкама сваки предмет био апсолутно невидљив. И ми смо сишли у такву сенку. На дну кретале се неке силуете. То су рововци. А, према месечини, између камења, чути рововски топ, као пас на ланцу, рекао бих, лаје на месец.

«Лете ли ноћас послали коју горе? — пита командант. — Три комада — одговара водник —»

«Добро... кроз пола часа, кад ми будемо мало ближе непр. рововима, пустите једну од 16... Ето, тамо — показује командант. —»

«Разумем! — одговара водник. —»

«А, они јесу ли бацили коју мину? — питам ја —»

«Ево, овде доле, ако хоћете да видите две целе — нису експлодирале. На ниже, у једном блату, лежи једна као прасе. Види се из блата само трбух. Тринестину метара од ове друга на камењу. Опипах дно: калибар 18 см. По форми листа наша хаубичка граната само место упаљача има на врху темпирник од месинга као код наших шрапнела. Тежина око 50 грама. Јака експлозија — објашњава водник — али, као што видите, половина не експлодира, а и кад експлодира нема Бог зна какво дејство... Пре два часа пала је једна близу неколико

војника па је од експлозије само један војник рањен лако — завршује водник. — Објашњају ровове у разним правцима на Грби, Платоу, Усамљеном Ђувику, ја сам савршено изгубио правац нашег фронта. Мислио сам, да ћемо се морати вратити и беше ми криво јер се осећаш јако заморан. Из ове заблуде изведе ме пуцањ наших топова са положаја пред нама.

«Гле — кажем ја — Бугари туку наше положаје. Не — одговара командант — то наши туку бугарске ровове. Ево, тамо штаб пука — објашњава он указујући прстом у правцу где сам ја држао да су бугарски положаји... Тако су, на том фронту, изуркштани ровови и правци.

«Било је 3 часа кад смо стигли у штаб пука. Са малим прекидима одмора, ми смо пуних 6 часова провели у рововима.

«Командант пука «Чича Михајло» и батаљона п.пук Б... нека и овим путем примају моју топли захвалност на љубазности, готовости и труду око ове ноћне «шетње» кроз ровове. То ми је причинило велико задовољство и — страха. Нека објасне психолози да ли та два контрасна осећања човечије душе могу бити један уз другог... — Крају —»

ПИТАЊЕ АНЕКСИЈЕ
Нови аустројски маневри

Базел, 4. децембра
Из Беча јављају: Словенски посланик Трста г. Отокар Рибар изјавио је неким новинарима, да догађаји на италијанском фронту не могу утицати на опозиционо држање Југословенског клуба према аустројској влади. «Ја морам отворено рећи да ни један Словенин, са приморја не тежи и не жели италијанске земље. Шта више, ми одлучно протестујемо противу сличних намера. Хрватски лист «Хрватска Држава» напада покушаје да се створи нова фриулијанска народност, која би служила Аустрији као разлог да присаједини источни део Италије. «Каже се, пише лист да је се Чернин званично изјаснио противу анексија. Међутим,

људи налазе за сходно да се отвори нов национални покрет и да се Фриулијанци једног дана прокламују као засебан народ који жели да успостави Фриуловојводство. Сви ти ла-

коумни покушаји не могу спречити ток великих догађаја у овом рату. Можемо се само чудити да још има људи који се баве таким експериментима.

ДВЕ АЛТЕРНАТИВЕ

— Говор Лојда Џорџа —

Лондон, 4. децембра

Г. Лојд Џорџ држао је у петак говор о ситуацији. Он је истакао, да је у историји света било често злочиначких држава. Ми имамо и данас посла са једном таквом државом, каквих ће бити увек, док год казна за међународне кривице не постане ефикасна.

«Ми смо у овом тренутку испред две алтернативе. Једна је, да се споразумемо са триумфујућим разбојништвом, што би значило потчинити се терору људи изван закона, терору победника, разбојника. Друга је да наставимо прави пут у своме божанственом задатку, да би осветили правду и успоставили трајан мир, заснован на правима. Извесно ниједан народ, имајући у виду своје интересе и свестан свога достојанства и части, не би ни тренутак оклевао између ове две алтернативе.»

Г. Лојд Џорџ рекао је за тим, да је победа битни услов за сигурност слободног света и да се рат мора наставити.

«Баш зато, што сам чврсто убеђен, да смо упркос догађајима за жаљење учинили солидне напретке ка циљу, који смо себи поставили од 1914. г., ја сматрам да би ја и моје колеге преговорима за мир са Пруском у овом тренутку, када је пруски војни дух пијан од ратничке раскалашности, издали поверење, које нам је дато.

«Моћна британска морина чини своје дејство, а вредност британских трупа извешће такође своје дејство. Требаће још већих напора и нужних жртава. Треба имати војску за маневровање, која се може најбрже премештати на сваку тачку савезничког фронта. Иако смо послали трупе у Италију, ми имамо знатну бројну надмоћност у Француској и Фландрији, као и врло велике резерве у земљи.»

СА РАТНИХ ФРОНТОВА

Франц. коминике

Париз, 4. децембра
Између Ена и Оазе доста јака обострана артиљеријска активност. Французи су одбили један препад северно од Шемен де Дам. Пропао је такође немачки напад источно од Корнилеа. Жива артиљеријска борба на десној обали Меазе нарочито на сектору Шамбрете.

У ваздушној борби француски су пилоти оборили пет немачких аероплана и три друга приморали да се спусте.

Бенглески коминике

Лондон, 4. децембра
Прекјуче је отпочела локална борба у близини замка Подерска. Наше су трупе повратиле знатан део

рова који је непријатељ заузео. У вече, непријатељ је извршио локалан напад источно од Билекура али је одбијен. Наши су одреди извршили успешан препад северно од села и заробили војнике. Непријатељ је бомбардовао наше положаје у близини Аржикура и Фрескијера и сектор Пашанделе.

Палестина. — Генерал Аленби јавља да је успео проширити своју линију северно-источно од Јерусалима. У току ових операција заробљено је 140 војника. Оборена су три непријатељска аероплана.

Италиј. коминике

Рим, 4. децембра
У области брда Берете непријатељ је докушао да напредује ка нашим лини-

јама али је био одбијен. У долини Будикарије наше су трупе одбиле непријатељске одреде који су покушали да заузму нашу острвину на брду Мелино. Код делте реке Пиаве наше су патроле разрушиле непријатељске мостове. Наши су дирижабли бомбардовали непријатељске трупе у покрету. Оборен је један непријатељски аероплан.

ДОГАЂАЈИ У РУСИЈИ

Вашингтон, 4. — Посланик Русије у Вашингтону, саветник посланства, први и други секретар дали су оставке желећи да избегну сваки однос са шефовима максималиста у Петрограду.

Берн, 4. — «Брајсгауер Цајтунг» пише: Нас, Немаца, мало се тиче, хоће ли Керенски, Лењин, Корнилов или Каледин имати власт у Петрограду. Ми се интересујемо за унутрашњу политику Русије само толико, да знамо да ли нова влада жели мир и да ли има потребан ауторитет да га закључи. Ми не знамо, да ли је грађански рат завршен.

Петроград, 4. — Лењин је наредио новом комесару Државне Банке да му одмах да 25 милиона рубаља.

Петроград, 4. — Лењин је одобрио излажење «Новоје Времја» и «Вечерње Времја» под изменама «Утро» и «Вечер».

Лондон, 4. — Савезнички представници саопштили су руским властима да ће, услед озбиљне ситуације у Манурији, бити приморани да осигурају јавну безбедност са својим трупама.

ПРАВО ЈЕДИНСТВО

Поводом декларације Клемансо-а

Рим, 4. децембра
Енрико Корadini, један од шефова националног италијанског покрета, посветио је чланак декларацији г. Клемансо-а у парламенту. «Клемансо нам је дао, пише Корadini — дефиницију правог ратног јединства. То јединство сачињавају судови. У противном

случају, оно је узалудно и лажно и може бити знак слабости и распарчавања. Зато постоји историјски пример: Француска Револуција.

«И поред многих раздора, Француска Револуција успела је да створи право јединство духова и дела, које је било силан и непобедим организам и са којим је она триумфовала с поља, стављајући га на чело својих армија.

«Али су онда судови радили без икаквог одмора и њихове су пресуде познате. Данас, Клемансо нам се појављује у Француској као човек правог националног ратног јединства, јер се показује као апостол правде. У Италији је мало другачије...»

ТАЛИЈАН. ФРОНТ

Мишљења војн. критичара

Рим, 4. децембра
Коментаришући општу војну ситуацију и јединство

фронта, војни италијански критичари констатују да успешна одбрана Италије није могућна док Аустрија држи Тријент. Италијанска војска мора предузети офанзиву како би бацила непријатеља с друге стране Алпа. Са јединством команде и са једном армијом за маневрисање надмоћност Споразума постала је огромна. Нова ратна периода мора отпочети. Аустрија представља увек слабу тачку аустро-немачког блока. Централни сектор фронта, који се налази на кратком одстојању од Беча и Пеште, остаје увек тачка одакле се може доћи до срца дунавске монархије и на тај начин одвојити Бугаре и Турке од Аустро-Немаца.

Војни италијански критичари предлажу да Савезници предузму енергичну офанзиву противу Аустрије.

ДНЕВНЕ ВЕСТИ

Свечана служба

Поводом рођендана Њ. Кр. В. Наследника Престола Александра одржано је данас пре подне после службе Божје у цркви Св. Саве свечано благодарење за здравље и дуг живот Узвишеног Слављеника.

«Благодарењу су присуствовали чланови Краљевске Владе г. г. Марко Ђуричић, др. Велизар Јанковић, генерал Божа Терзић и М. Трифуновић, заступник Министра Унутр. Дела спречен болошћу да присуствује; посланик у Атини г. Балугић и посланик код Есад паше г. Гавриловић; изасланик Есад паше; начелник штаба генерал Божић, генерални конзул г. Винтровић, наши генерали у Солуну са великим бројем официра, представници Савезничких војска, главни рабинер солунски и велики број наших грађана обојега пола.

Ноћна служба апотека

Одређено је, да у вароши Солуну апотеке врше и ноћну службу. Сваке ноћи ће стајати публици на расположењу по неколико апотека. Идуће ноћи врше службу: апотека Пели Савис, улица Краљице Олге бр. 90; апотека Николе Јониса, улица Страту бр. 38; апотека Петра Григоријевића, улица Теотокопулос бр. 10, и апотека Пласти-

раса Георгију, улица Јаница бр. 1.

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

Буенос-Ајрес 4. — Немачки посланици у Аргентини, Перу, Чили и Уругвију, налазе се под полицијским надзором.

Петроград, 4. — Троцки је већ саставио листу чланова максималистичке странке већином непознатих, које ће наименовати на места амбасадора, који нису хтели признати Лењинову владу.

Берн, 4. — «Берлинер Тагблат» демантује вест, да су Немци тражили од Руса, да се повуку за 100 км. иза садашњег фронта.

Париз, 4. — Париски листови верују у скорни пад Лејнинове владе, против које расте незадовољство у Русији.

Крај, 3. — Српски посланик у Вашингтону добио је од Чехо-Словака у Америци депешу која између осталог, садржи ову изјаву:

«Јединство Чехо-Словака у Чикагу поздравља објаву рата Америке Аустро-Угарској нашој заједничкој непријатељици и моли вас да доставите вашој влади израз наше оданости и нашег пријатељства. Наши уједињени и патљиви прекаљени народи су се дигли противу заједничког непријатеља и надају се да ће Југословени и Чехо-Словаци пребрини све препоне и обезбедити своју бољу будућност.»

Живела браћа Срби!
Др. Фишер

Јован Коновић, Стојан Радуловић и син Станко, Стојан К. Костић, Јован Боснаковић и Радул Динковић. Сви моле да им се фамилије јаве.

— Љубинко В. Милошевић 3 митраљ. одељење П. Бр: 40, извештава суд општине Таковске у округу Рудничком да је здрав као и сељаци: Радивоје Димитријевић, Миливоје Димитријевић, Драгољуб, Иван Милошевић, Војислав Живан Јелић, Благоје Дробњак, Стојан, Душан, Аксентије, Чета Гаћановића, Огњан Аксентијевић, Драгић и Радомир Ивановић, сви из Доњег Бранетића, и моли за извештај о њиховим фамилијама.

— Милија Милосављевић, п. бр. 28, извештава оца Михаила Милосављевића и мајку Софију на Лучице,

окр. пожаревачког, да је жив и здрав и моли за извештај.

— Никодије М. Јовановић, поднаредник, б. батерије, п. бр. 414, извештава председника општине Михаиловачке у срезу Подунавском, округа Смедеревског да извести фамилије ниже именованих да су сви живи и здрави и то: Никодије М. Јовановић, Миливоје Н. Јеремић, Трифун Аћимовић, Радојица Кандић, Спасоје, Чедомир, Урош и Алекса Чолић, Тихомир и Стеван Ракић, Милан Голуб и Константин Сретеновић, Милентије и Марко Цветковић, Драгутин и Милутин Динић, Светолик Стефановић, Антоније Васић, Божидар Алексић, Никола Живић, Бурица Ристић, Благоје Јовановић, Трифун Лукић и

Светислав Лукић, и моле да им се фамилије јаве. Тако исто моле се да се исти јаве и Никодију М. Јовановићу на његову адресу п. бр. 414, б. батерија.

— Милош М. Петровић, каплар 2 чете 2 бат. п. бр. 48, извештава оца Милована у селу Тополи, срева Јасничког, округа крагујевачког, да је жив и здрав и да о њему ништа не брину. Јавља да су живи и здрави: Милан Лазаревић, Вика Славка Поповића, Божидар Радојковић, Тана Јефтић, Радојко Радивојевић, Богдан Јовановић, Коста Поповић, Лаза Илије Радојковића, Милија Поповић, Живота Манојловић, Ђорђе Благојевић, Лука Стевановић, Радован Радојковић, Тана и Радосав Радојковић, Радојица Јова-

новић, Милорад Поповић, Драгутин и Јован Стевановић, Радосав Манојловић, Љубомир Локић, Драгутин Петровић, Петар Манојловић, и Љубисав Ивовоћ. Сви моле за извештај од својих.

Саопштења

— Г. Стеван Љ. Пешић, пешад. капетан при интендатури, моли се да се лично или криво јави Славку С. Лесковцу, вој. обавезнику добровољцу на служби код шефа службе безбедности у Солуну, ради саопштења о брату од тете г. Бековићу који се налази у Америци.

— Моле се овадашње установе и приватна лица, која имају закон о учитељском пензионском фонду или Просветни Зборник, да

то јаве Делегату Министарства Просвете у Солуну (Одос Евзонио 11) да може преписати тај закон, који му је веома потребан.

— Умољавају се г. г. официри и војни обавезници који су 13,26 ов. мид између 3. 1/2 и 4 час. по подне били присутни на трамвају између Беле Куле и Краљевског Двора, кад је од стране грчког каплара извршена крађа над нашим официром капетаном Добросавом Т. Атанацковићем, да се јаве овом Генералном Консулату. Из канцеларије Краљевског Српског Генералног Консулата у Солуну бр. 6885 од 28 новембра 1917 год.

— Потребан ми је за врло кратко време «Закон о Народним Школама». Молим онога, који га има при руци, да ми га пошаље у канцеларију Српског Трговачког Друштва. Сопственику љу га вратити посла два дана. Љуб. Р. Јовановић, народ. посланик.

ШТАМПАРИЈА „ВЕЛИКА СРБИЈА“

Штампарија «Велике Србије» снабдевена је свим потребним материјалом и машинеријом за израду свих штампарских послова, као: књига, формулара, плаката, огласа и т. д. бросавом Т. Атанацковићем, да се јаве овом Генералном Консулату. Из канцеларије Краљевског Српског Генералног Консулата у Солуну бр. 6885 од 28 новембра 1917 год.

Послови се примају у штампарији «Велике Србије», ул. краља Петра бр. 70 (прва трамвајска станица од Камаре, идући ка жељ. станици). Израда брза, тачна и солидна. Цене врло умерене.

Зубно - електрична клиника

Д-р ПАНТ. Ј. КОНДУЛИСА
улица Егнатијева, после Триумфалне капије, на углу ул. Св. Панагуде бр. 4.
Израђује разноврсне зубе, златне и порцеланске, читаве вилнице од злата и каучука по најмодернијем начину. 28-30

СИФИЛИС и све венеричне болести лечи са потпуним успехом

директор болнице венеричних болести у Солуну
Д-р ХРИСТ. ХРИСТОДУЛУ прима у својој клиници: од 3 до 6 и по час. по подне ул. Егнатија бр. 314, улаз из ул. Методио 15. 4-30

Одговорни уредник Бошко Богдановић
Штамп «Велика Србија»